

Bemærkninger til forslaget

Gentagne gange inden for det seneste år er det lykkedes undervisningsafdelingen at bringe sig i offentlighedens søgelys på grund af ensidighed, fejl og opsigtsvækkende politiske og moralske budskaber.

En serie spansk-udsendelser har fornærmet den spanske stat, fordi det – i kraft af den gældende ordning – er den danske regering, der direkte er ansvarlig for udsendelsernes indhold. Det bør i sig selv være tilstrækkelig anskuelsesundervisning for dem, der ikke hidtil har kunnet se det uholdbare i den gældende ordning.

Samtidig må det overraske, at afdelingen ikke kan lave sprogudsendelser uden at lægge politiske budskaber ind i undervisningen.

En serie ØD-udsendelser med tilhørende grundbog fra AOFs forlag har ført til indsigelser bl. a. på grund af, at afdelingen åbenlyst har samarbejdet med LO og LOs blad, Aktuelt, samtidig med, at den har afvist samarbejde med Arbejdsgiverforeningen.

I AOF-grundbogen og i det udsendte duplikerede materiale er det alene de socialdemokratiske forslag, der i ajourført stand føres frem, medens alle »de borgerliges« forslag behandles under ét i forældede udgaver. I udsendelserne har tilrettelæggerne da også demonstreret manglende evne til at fremstille det, der er kernen i en række partiers kritik mod LO-forslaget.

I bladet »Folkeskolen« har en sagkyndig overlærer kritiseret en anden grundbog (om middelal-

der-kultur) sønder og sammen og afsløret systematiske fejl-fortolkninger af en række religiøse motiver, der krampagtigt søges indpasset i en klassekamp-romantisk beskrivelse.

I disse og andre tilfælde har det været vanskeligt at få undervisningsministeren til at tage stilling til sagerne over for folketingets uddannelsesudvalg på samme hurtige og grundige måde, som det sker i radiatorådets programudvalgsmøder.

Hvad man end mener om radiatorådets effektivitet og resultater i lignende sager, så er det dog en fast etableret praksis, at driftsledelsen sætter sig grundigt ind i klager og kritikpunkter og giver begrundede svar, når det kræves – undertiden svar, der indebærer alvorlige irettesættelser.

Muligvis kan ministeren ikke overkomme at bære dette programansvar. Det er yderst forståeligt. Men det er jo i så tilfælde endnu et argument for at lette det i forvejen store ministerium for byrden.

Nærværende forslag er identisk med et af centrum-demokraterne i folketingsåret 1979–80 (2. samling) fremsat forslag, jfr. Folketingstidende 1979–80 (2. samling) forhandlingerne sp. 6062 og 7502 samt tillæg A, sp. 4049, og er en bestanddel af partiets radio-forslag og af venstres og det konservative folkepartis ændringsforslag til finansloven.

Som bilag er optrykt bidraget til Danmarks Radios årbog 1980 fra undervisningsafdelingens leder.